

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballester

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillemet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Mínguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fè

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Autonomia i federalisme

El ministre adjunt per a les regions, Clavero Arévalo, va fer el dissabte passat unes declaracions per televisió on parlava de les autonomies de l'Estat Espanyol. Declaracions que més que res servien al titular del nou ministeri per a prendre definitivament terra sobre aquest tema i per a reafirmar de passada, el pensament del Govern.

Resultava sorprenent escoltar un ministre que parlava dels drets dels pobles que formen Espanya i defensar amb paraules eloqüents que les autonomies no separen, ans uneixen més encara l'Estat. La unitat d'Espanya, va venir a dir, queda enfortida per la voluntat dels pobles que la constitueixen i no per un decret que la unifiqui.

L'andalús Clavero Arévalo és autonomista, però no federalista. No ho va dir a la televisió; ho manifestà dies després d'haver-lo nomenat ministre. Entén que el federalisme no té tradició a la història d'Espanya: és una interpretació de la història perquè a la unitat s'hi va arribar a partir d'uns estats —regnes i principats— que conservaven llurs drets de tota mena, i no d'altra manera. Espanya va ser federal durant segles.

La centralització que es produí fa doscents anys, més endavant articulada copiant el model francès i definitivament lligada fa quaranta anys s'aterra ara, per artificiosa. Però avui ens hem de conformar amb les autonomies que concedirà el govern central. El procés, com veiem, es desenvolupa a la inversa.

Els acords esperats entre els parlamentaris i el president de la Generalitat per a negociar conjuntament amb Madrid —als quals s'hi ha arribat com qualsevol ment lúcida podia suposar, malgrat les lògiques diferències de criteri—, són un pas important perquè Catalunya desitja l'autonomia.

Però a l'Empordà seguirem pensant que una Espanya federal, unida a una Europa federal, serà sempre la millor solució.

A. R.

Sumario

• Entrevista con Marcelino Camacho	Pág. 3
• Denúncies a dojo a S. Feliu	6
• Figueres. Dimisión de la teniente de alcalde	9
• Eivissa, paradís de hippies	16 i 17
• L'homenet i l'homenot ⁽²⁾	22
• Escándol al Tour	28

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.